

Sygn. akt: VU 2366/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku R. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ponowne ustalenie wartości kapitału początkowego

na skutek odwołania R. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 8 maja 2014 roku

znak (...)

I. **umarza postępowanie w części dotyczącej wliczenia do podstawy wymiaru kapitału początkowego za lata 1989-1990: za 1989 rok kwoty 3.105.542,00 zł (trzy miliony sto pięć tysięcy pięćset czterdzieści dwa złote), a za okres od 01 stycznia 1990 roku do 31 maja 1990 roku 3.433.559,00 zł (trzy miliony czterysta trzydzieści trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych) z tytułu zatrudnienia w (...) B.,**

II. **oddala dalej idące odwołanie.**

Sygn. akt VU 2366/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 maja 2014 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009r.,r 153, poz. 1227 ze zm., dalej „ustawa emerytalna”) ponownie ustalił kapitał początkowy wnioskodawcy R. N. na dzień 1 stycznia 1999 r.

Organ rentowy przyjął do wyliczenia kapitału 28 lat, 6 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i o lat, 4 miesiące i o dni okresów nieskładkowych i ustalił jego wartość na 187 408,21 zł. W ocenie ZUS brak było podstaw do zaliczenia do stażu pracy i do podstawy wymiaru kapitału początkowego okresów: od 12.10.1986 do 12.10.1986 r., od 01.01.1988 do 03.01.1988, od 23.03.1990 do 31.03.1990, od 24.04.1990 do 31.05.1990r., gdyż w tym czasie ubezpieczonprzebywał na urlopie bezpłatnym, oraz okresu urlopu dewizowego w dniach od 04.01.1988 do 02.02.1988 r., a także dochodów w wysokości 340970,00 zł za rok 1989 r. i w wysokości 58000,00 zł za rok 1990 – z powodu ich nieudowodnienia.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca R. N., domagając się jej uchylenia. Zarzucił, że organ rentowy przeliczył kapitał początkowy nierzetelnie i arbitralnie, przyjmując zaniżone kwoty osiągniętych zarobków za rok 1989 i 1990 oraz niesłusznie nie zaliczył w.w. okresów urlopu bezpłatnego i dewizowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, podając nadto, że dnia 18 czerwca 2014 r. wydano kolejną decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, w której uwzględniono w podstawie wymiaru kwoty zarobków osiągniętych przez wnioskodawcę w latach 1989-1990 wskazane w nowo przedłożonych dokumentach, nadal nie znajdując podstaw do uwzględnienia okresów urlopu bezpłatnego i dewizowego.

W piśmie procesowym z dnia 3 października 2014 r. organ rentowy przedstawił szczegółowe wyliczenie okresów oraz dochodów uwzględnionych i nieuwzględnionych przy ustaleniu kapitału początkowego decyzją z dnia 18 czerwca 2014 r.

Wnioskodawca w odpowiedzi na stanowisko organu, pismem procesowym z dnia 17 listopada 2014 r. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca R. N., urodzony dnia (...), w okresie od 1 marca 1981 r. do 31 maja 1990 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w B. (...) B.), w tym od dnia 13.10.1986 do dnia 31.12.1987 r. na budowie eksportowej. W trakcie tego zatrudnienia przebywał na urlopie bezpłatnym w dniu 12.10.1986 oraz w okresach od 01.01.1988 r. do 03.01.1988 r., od 23.03.1990 r. do 31.03.1990 r. i od 24.04.1990 r. do 31.05.1990 r. Z kolei od dnia 04 stycznia 1988 r. do 02 lutego 1988 r. korzystał z urlopu dewizowego.

Roczne wynagrodzenie wnioskodawcy z tytułu zatrudnienia w (...) B. w roku 1989 r. wyniosło 3105542,00 zł, a za okres od 1 stycznia 1990 r. do 31 maja 1990 r. 3.433.559,00 zł.

Wnioskodawcy R. N. zaskarżoną decyzją z dnia 8 maja 2014 r. ponownie ustalono kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 187 408,21 zł. Dnia 18 czerwca 2014 r. organ rentowy ponownie wydał decyzję w sprawie ustalenia kapitału początkowego wnioskodawcy, gdzie w części uwzględnił odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 8 maja 2014 r., a to w zakresie uwzględnienia kwot wynagrodzenia w (...) B. za rok 1989 i 1990, przyjmując w konsekwencji wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy za rok 1989 na kwotę 3105542,00 i za rok 1990 na kwotę 10990175,00 zł.

Dowody :akta ubezpieczeniowe: decyzja 8 maja 2014 r., znak (...), k. 63;decyzja z dnia 18 czerwca 2014r., znak (...), kopia świadectwa pracy z dnia 8 czerwca 2004 r., k. 10, kopia świadectwa pracy z dn. 16 kwietnia 2004 r., k. 12, kopia zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dn. 16 stycznia 2014 r.

Sąd zważył, co następuje:

Postępowanie w części dotyczącej wliczenia do podstawy wymiaru kapitału początkowego spornych kwot wynagrodzenia za lata 1989-1990 z tytułu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) B. podlegało umorzeniu, zaś dalej idące odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

W odwołaniu od decyzji z dnia 8 maja 2014 r. wnioskodawca domagał się uwzględnienia do podstawy wymiaru kapitału początkowego kwoty 3105542,00 zł z tytułu wynagrodzenia w (...) B. za rok 1989 r. zamiast kwoty 2764572,00 zł, przyjmowanej przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji oraz uwzględnienia kwoty 10990175,00 zł za rok 1990, zamiast kwoty 10932175,00 zł.

Decyzją z dnia 18 czerwca 2014 r. organ rentowy, wliczył do podstawy wymiaru kapitału początkowego kwoty z tytułu zatrudnienia w (...)B. w wysokości 3105542,00 zł za rok 1989 i 3.433.559,00 za okres do 1 stycznia do 31 maja 1990 r., wskazane w przedłożonym przez wnioskodawcę zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 16 stycznia

2014 r. W wyniku powyższego organ przyjął ostatecznie wysokość osiągniętego wynagrodzenia za rok 1989 i 1990 w wysokości, jakiej domagał się wnioskodawca w przedmiotowym odwołaniu.

Wobec tego w powyższym zakresie postępowanie należało umorzyć, zgodnie z art. 477¹³ k.p.c. Przepis ten stanowi bowiem, że Sąd umarza postępowanie, jeżeli organ rentowy przed rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd wydał decyzję uwzględniającą w całości lub w części żądanie strony.

W związku z tym, orzeczono jak w punkcie I sentencji.

W pozostałej części odwołanie podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2004r., nr 39, poz. 353 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, na dzień 1 stycznia 1999r. ustala się kapitał początkowy.

W myśl art. 174 ust. 1 ustawy emerytalnej kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (ust. 2).

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawała kwestia ustalenia kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu urlopu bezpłatnego wnioskodawcy w dniu 12.10.1986 oraz w okresach od 01.01.1988 do 03.01.1988, od 23.03.1990 do 31.03.1990 r. i od 24.04.1990 do 31.05.1990 r., a także okresu urlopu dewizowego od dnia 4 stycznia 1988 r. do 2 lutego 1988 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wywodził bowiem, że urlopy tego rodzaju nie stanowią ani okresów składkowych ani nieskładkowych, co generalnie kwestionował wnioskodawca, twierdząc, że stanowisko organu jest niejasne.

W tym zakresie Sąd w pełni podziela stanowisko organu rentowego, bowiem brak podstaw prawnych do zaliczenia w.w. okresów urlopów bezpłatnych i dewizowych do stażu pracy i tym samym do podstawy wymiaru kapitału początkowego. Urlopy tego rodzaju nie zostały bowiem wymienione jako okres składkowy czy też nieskładkowy zarówno w przepisach obowiązującej wówczas ustawy z dnia 14 grudnia 1982 roku o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, jak również w aktualnie obowiązującej ustawie z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do urlopu bezpłatnego, jako okresu nieskładkowego odnosi się jedynie art. 7 pkt 8 obowiązującej ustawy emerytalnej. Wskazany przepis stanowi, iż okresem nieskładkowym jest okres urlopu bezpłatnego oraz przerw w zatrudnieniu w razie nieudzielania urlopu bezpłatnego małżonkom pracowników skierowanych do pracy w przedstawicielstwach dyplomatycznych, urzędach konsularnych, w stałych przedstawicielstwach przy ONZ i w innych misjach specjalnych za granicą, w instytutach, ośrodkach informacji i kultury za granicą. Z brzmienia cytowanego przepisu wynika wyraźnie, że dotyczy on wyłącznie urlopu bezpłatnego udzielonego małżonkom pracowników skierowanych do pracy w określonych instytucjach, placówkach i misjach za granicą, a sytuacja taka nie ma niewątpliwie miejsca w rozpoznawanej sprawie.

A zatem, wbrew twierdzeniom skarżącego, okres urlopu bezpłatnego i dewizowego nie stanowi ani okresu składkowego ani nieskładkowego w rozumieniu art. 6 i 7 ustawy emerytalnej, w związku z czym, zgodnie z art. 174 ust. 2 pkt 1-3 a contrario, okresy te nie rodzą konsekwencji w sferze ubezpieczeń społecznych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od decyzji z dnia 8 maja 2014 r. w punkcie II sentencji wyroku.